

la veu de Benicarló

de Benicarló

**“NO ERES DE
BENICARLÓ SI
NO...”**

**...mires a diari aquesta
pàgina del “facebook”
(i dimarts el Masterchef)**

NO ERES DE BENICARLÓ SI NO...

text REDACCIÓ

Més de dos mil persones comparteixen en Facebook el seu lloc d'origen: Benicarló. Ho fan en el grup batejat amb el nom de "No eres de Benicarló si no....".

S'enorgulleixen de les seues arrels, parlen dels seus records. Comparteixen fotos de racons ja desapareguts. S'interroguen sobre dites, paraules i frases fetes. Segur que si ens posem a buscar, hi ha molts més grups referents a altres localitats de tall similar. Allò realment curiós és que aquest poble nostre tan desenganxat haja aconseguit reunir a tanta ingent quantitat de gent parlant d'ells mateix. Perquè després diguen que els caduferos no són capaços de fer gran Benicarló. No sabem qui és l'organitzador del grup, però per descomptat cal llevar-se el barret davant la iniciativa. Perquè els que són de Benicarló tenen un racó cibernètic on contar-se batalles. I perquè els que no ho són, aprenquen la història recent del municipi. Tot i que el grup manca, de moment, d'una organització temàtica com ho tenen altres, intentarem analitzar-lo d'aquesta manera.

LES DITES

Moltes i molt variades. Algunes, característiques de Benicarló. Moltes altres, incorporades al grup com benicarlandes però que en realitat, són comunes a la comarca i fins i tot a tota la parla valenciana. Reproduïm a continuació algunes de les que apareixen a la pàgina,

respectant l'ortografia textual. Comencem per aquelles on es fa al·lusió a la religió. *Me caguen l'osti caneta, Me cago'n Satanàs bombero, o Déu provira.* Altra es *anar mes just que'l casament de Cervera.* En l'apartat de les irreverents o escatològiques, destacariem *la lluna gaste galdufa i tu li preguntaves ¿què es aixó? i ton pare te contestava tres pets i una bufaaaaaaaaaaaaaaaaa.* Altra; *aço s'acabara com camot... amb los collons dins del pot.* Altres expressions són quasi impossibles de classificar: *mecachis minos, s'acabat lo tarro o la bufa la gamba.* Curioses són les paraules que se citen com expressions benicarlandas, destacades de les frases o dites que anteriorment hem citat i que, de forma inconscient, són també pròpiament caduferas

Ving del Dotó, i de casa el Potacari. Finalment, ens ha cridat l'atenció la paraula *VISCUM*, que segons se explica en el grup "vol dir en diagonal".

COSTUMS I MODUS VIVENDI

Potser la veritable riquesa del grup radique en la quantitat d'experiències que s'intercanvien. Sense saber-lo, els participants estan escrivint la Història Contemporània de la ciutat. Un llibre obert il·lustrat amb gran quantitat de fotos. De la vida privada dels participants en llocs públics, o dels actes públics en els quals han participat els integrants del grup. La fàbrica de Palau o de Fontcuberta, tendes tan singulars com la de Sió, les platges, la construcció dels Caps de Família o la *Torre dels Collons...* fins i tot les gallines que durant un temps van poblar la plaça de la

© Fundació Caixa Benicarló

ve de la pàgina anterior

Constitució formen part del grup. Entre els centenars d'històries que es conten, ens ha agradat destacar algunes, com les que citen llocs emblemàtics del Benicarló d'ahir: *Si no saps a on estan els Ullals o Si no has pescat llobarros a la punta del muro*. Les referències als costums d'antany que conformaven el dia a dia d'eixos benicarlantos de fa escassos cinquanta anys, es poden resumir amb *Si no heu vist mai com anava "la lechera" a vendre la llet de la vaqueria per les cases. A ma tia li omplia una lletereta cada dia i després la bullia 3 cops. Si no has anat mai a comprà Botifarres i llonganisses a la tia Casimira!!! Si no has anat mai a les piscines de PALAU amb el passe d'un altra persona que treballava allí i has dit, tota sofocada, este passe es del meu tio, però ara vindrà... ehhhhhh!!!!!!!. I el que agafava els passes encara se'n deu riure ara, per que tot BENICARLO feia això,*

Escasses són les referències a la Guerra Civil, tal vegada per l'edat dels

participants en el grup. En qualsevol cas, no passa per alt la següent història: *Si no has sentit contar als agüelos la història del SEMOLERO, que per lo vist, a la Guerra Civil, totes les nits a l'hora de sopar (sémola) passava (un avió) i bombardejava Benicarló.* Tanquem aquesta particular i entranyable història nostra amb la d'un dels nostres personatges més emblemàtics de la infància: Quan érem menuts ens feien temor dient que vindria el saginero a buscar-nos si ens portàvem malament. En realitat ara sabem que el saginero era un personatge que replegava o venia sagí de les matances del porcs o d'altres animals. Avui dia, tal com estan les coses ja només fan por els polítics.

Día 25 FESTIVIDAD DE LOS SANTOS MÁRTIRES ABDÓN Y SENÉN. Al amanecer, **Rosario**. A los 10 **Misa Pontifical**, de **Perossi**, con panegirico a cargo del Rvdo. D. Vicente Simó Alberich. A las 13, **extraordinaria comida** a los acogidos por Auxilio Social. A las 18, **Gran Batalla de Flores**, a la que precederá un **pasacalle** por la Banda Municipal. A las 24, animada **serenata** en el óvalo del Paseo de la Liberación. Escogidas funciones teatrales y verbenas.

FÁBRICA DE LICORES
ANISADOS Y COÑACS FINOS
VINOS SELECTOS

General Aranda, 23
BENICARLÓ

Joaquín
Fresquet
Marzá

TEATRO = CINE CAPITOL

Siempre los más sugestivos y atrayentes programas

EN EXCLUSIVAS las importantes marcas productoras

Chamartín - Mercurio - Fox Film - Rey Soria - Cifesa

Magníficas condiciones acústicas - Perfecta visibilidad

No le dude una buena película y una magnífica proyección, la encontrará V. siempre en el **CAPITOL**

Para las FIESTAS y FERIA Grandes Funciones de ZARZUELA, por la Compañía Lírica de los eminentes cantantes **LOLITA PASTOR** y **EMILIO VENDRELL** y reposición deseada de la película cumbre

REBECA

Día 26 A las 9, **Funeral** por los difuntos de la Parroquia, cantándose la Misa de Requiem del maestro **Perossi** y con oración fúnebre por el elocuente Sr. Cura Párroco de esta Iglesia, Rvdo. D. Lucas Salomón Martí. Por la tarde, **Primera corrida de becerros**, cuyos detalles se anunciarán en prospectos especiales. Por la noche, teatros, verbenas, bailes y conciertos.

Día 27 **Segunda corrida de becerros** que también se anunciará por especiales programas. Por la noche, **excepcional concierto** interpretado por la Banda Municipal, en el Real de la Feria. Verbenas, bailes y escogidas funciones teatrales.

Hermanos Año
Veterinarios
Benicarló

Hijos de Santiago
Año Esteller

Clinica Veterinaria
fundada en 1880

Salvador Escrivá Escrivá

FÁBRICA DE CONSERVAS

BENICARLO

(CASTELLON)

L'ANTIGA AIDIMA, CENTRE DE DINAMITZACIÓ ECONÒMICA

text NATÀLIA SANZ

L'Benicarló convertirà l'antiga seu de Aidima en un centre de Dinamització Econòmica i Social (CEDEIXES). El centre podria acollir la iniciativa local de recuperació del Vi de Carló, en la qual ja treballen diversos lauradors de la ciutat.

Juan Manuel Urquizu, regidor de Promoció Econòmica de Benicarló, va explicar que tècnics del consistori van estar revisant les dependències al costat d'un arquitecte de l'institut de competitivitat empresarial fa unes setmanes, en el marc del procés de reversió de l'immoble sol·licitat pel consistori. I és que recentment, l'ajuntament va iniciar el procés per a reclamar que les dependències passen de nou a titularitat municipal per a poder fer ús d'elles, després del tancament de les instal·lacions de l'AIDIMA en la ciutat. Urquizu va anunciar que l'edifici podria ser de nou propietat municipal tan sols en unes setmanes atés que els informes són "favorables". La petició de cessió per part del consistori passarà per la conselleria d'Hisenda i l'edil pressuposa que es tractarà d'un procés ràpid, ja que "no implicarà cost algun" per a les arques autonòmiques. Una vegada el centre siga de propietat municipal, l'objectiu del consistori és convertir-lo en un Centre de Desenvolupament Empresarial.

Aquesta xarxa, formada per 5 centres dispersos per la província de Castelló, és una eina que prou i a la qual dona suport la Diputació Provincial de Castelló. Urquizu va confirmar que existeix un esborrany de conveni de col·laboració entre la Diputació de Castelló i l'Ajuntament de Benicarló per a la instal·lació d'aquest centre empresarial en l'antiga seu de Aidima. El document "donarà contingut al centre en aspectes de formació, assessorament, viver d'empreses i tot aquell espectre que en nom de promoció econòmica es pretenia portar a terme". Pel que fa a la instal·lació del projecte de recuperació del vi de Carló, Urquizu va sostenir que ho faria "com una experiència empresarial més que es beneficiaria del viver industrial, però mai es

dedicaria tot el centre a fer un celler perquè no tindria sentit". En aqueix sentit, va concloure que "es tracta a més d'una gestió experimental i en el millor dels casos, pot estar operativa entre 15 i 20 dies, necessitant-se pocs metres quadrats, pel que no tindria sentit hipotecar tota la superfície del centre". L'Ajuntament de Benicarló participarà en el programa d'ajudes per al foment de l'ocupació que engegaran conjuntament la Generalitat, la Diputació i els ajuntaments. Els destinataris seran empreses que contracten a persones aturades per a treballar en centres de treball situats a la Comunitat Valenciana. El consistori benicarló demanarà les línies d'ajudes per a formar part d'aquest programa, les subvencions del qual es gestionaran a través de les diputacions. Els ajuntaments podran acollir-se a la convocatòria aportant una tercera part del cost total. Els destinataris seran empreses o entitats que contracten a persones aturades per a la prestació de serveis en centres de treball situats a la Comunitat Valenciana. Aquestes empreses o entitats podran accedir a les subvencions a través de les convocatòries que publiquen els ajuntaments. Les ajudes es demanaran en funció de les pròpies necessitats i d'acord amb la realitat socioeconòmica de cada municipi. El termini de presentació de sol·licituds finalitza el 6 de maig. La participació de Benicarló en aquest pla l'ha fet pública el regidor de Promoció Econòmica, Juan Manuel Urquizu, qui va criticar l'últim comunicat de Compromís que acusa l'Ajuntament de no demanar ajudes per a la creació d'ocupació agrària. Urquizu va acusar Compromís de "voler fer creure que existeix una ajuda per a la creació d'ocupació agrària quan no és veritat" i de posar en dubte el treball dels funcionaris de l'Ajuntament. Sobre les ajudes per a l'ocupació agrària, Urquizu va matisar que, efectivament, en la província de Castelló existeix un Consell Comarcal d'Ocupació Agrària des de 1991 integrat per 16 municipis. "I des de la seua creació -ha dit el regidor- no s'ha pogut modificar la relació de pobles perquè els propis municipis posen problemes". Urquizu va acusar Compromís de "voler fer creure a la gent coses que no són".

L'Ajuntament de Benicarló ha aprovat la liquidació del Pressupost de 2012

text NATÀLIA SANZ

L'Ajuntament de Benicarló ha aprovat la liquidació del Pressupost de 2012 amb uns romanents de tresoreria de més de 250.000 euros.

El Consistori ha tancat l'any sense factures en el calaix i continuarà en la mateixa línia de no gastar més del que ingressa, segons va anunciar l'edil d'Hisenda, José María Serrano. D'aquests romanents, "hi ha una part (49.174 euros) que aniran destinats a finançar un pla econòmic financer que l'Ajuntament va signar l'any 2010 i altra part (49.256 euros) que corresponen a dipòsits consignats a tercers, és a dir, que l'Ajuntament no pot utilitzar perquè pertanyen a beneficiaris que no els han retirat". Finalment, es destinaran 109.842 euros al Pla de Competitivitat Turística. "La resta, uns 50.000

euros, seran els romanents reals", va detallar Serrano. L'edil va assegurar que "hem fet bé el treball perquè no tenim cap factura pendent de pagament". L'únic deute que no ha satisfet encara l'Ajuntament a dia d'avui són 46.000 euros procedents d'unes factures corresponents a serveis prestats l'any 2012 però emeses en data de 2013. El regidor ha insistit que l'Ajuntament continuarà en la mateixa línia de "no gastar més del que tenim".

BONES INTENCIONS SENSE DINERS PER A LA DEPURADORA

text NATÀLIA SANZ

El portaveu del consell, Josep Císcar, ha manifestat la intenció de la Generalitat Valenciana d'acabar "la depuradora de Benicarló i la d'Alcalá". Així l'hi va fer saber a l'alcalde del municipi, Marcelino Domingo i a l'edil d'Urbanisme, Pedro López, en la recent reunió que van mantenir per a tractar del tema. López va explicar que el conseller "ens va dir que estem dins dels plans de conselleria i que fins i tot tenien intenció de fer un poc aquest mateix any". L'edil va dir confiar en la paraula del conseller, encara que va reconèixer que "si no hi ha diners consignats, poc es podrà fer". I és que precisament la falta de capital és un dels problemes amb els quals s'enfronta el consell, els impagaments del qual a l'empresa adjudicatària dels treballs van ser els que van portar a la suspensió de les obres. "Bona voluntat hi ha, però nosaltres volem que haja diners per a reprendre les obres", va concloure López.

I és que, segons ha denunciat el grup municipal socialista, els benicarlandos han pagat 23 milions d'euros en concepte de cànon de sanejament des que s'imposara aquest impost en el rebut de l'aigua en la localitat, en l'any 1995. La seua portaveu, Xaro Miralles, va denunciar que "la EDAR de Benicarló no necessita del pressupost de la Generalitat perquè està pagada des de 1995, atés que a través del cànon de sanejament es recapten entre 1.2 i 1.5 milions d'euros cada any". Una quantitat que multiplicada "per 18 anys que duem pagant el cànon de sanejament, arriba a la quantitat de 23 milions d'euros, amb el que la depuradora està més que pagada. Que no ens vinguen ara dient que és un problema de finançament i retallada pressupostària per la crisi financera". Cal recordar que la primera adjudicació de les obres es va fer

per un import de 32 milions d'euros, que s'han vist reduïts per les últimes modificacions del projecte fins als vint milions d'euros.

La socialista va puntualitzar que "la EDAR està pagada i si les obres estan aturades és per la mala gestió de la conselleria. On estan els diners que la gent de Benicarló ha pagat, paga i seguirà pagant en el rebut de l'aigua?". És per això que Miralles va exigir que "comencen les obres immediatament". La portaveu socialista va recordar que tant Benicarló com Peníscola són dos municipis turístics que tenen en marxa un pla de competitivitat turística que preveu invertir 2'5 milions d'euros en 4 anys. El pla es concreta en actuacions com la millora de la platja de la Mar Xica i la seua accessibilitat. Malgrat això, va evidenciar que "de poc servirà aqueixa inversió si torna a passar el de fa 3 anys, quan es va haver de tancar la platja al públic perquè es va trencar l'emissari submarí" i van aparèixer restes de coliformes en les aigües públiques.

La situació en la qual es troben les obres de construcció de la depuradora de Benicarló ha tornat a saltar a la palestra després que el grup parlamentari socialista a les Corts Valencianes interpel·lara recentment al secretari autonòmic d'agricultura, Joaquín Bañó pels terminis d'execució d'aquesta nova infraestructura. Els socialistes també van requerir sobre les d'Alcalá i Peníscola. Bañó va respondre que les inversions estan subjectes a la situació global financera i per tant "tot depèn del pressupost". Així mateix, va assenyalar que "els contractes han estat adjudicats i els projectes estan redactats", encara que "s'han hagut de revisar diversos plantejaments de les obres i efectuar modificacions, que s'estan incorporant en l'actualitat i encara que els pressupostos s'han hagut de reduir per austeritat pressupostària, les principals partides van dirigides a les depuradores d'Alcalá, Benicarló i Peníscola.

Un auditori Ple en la presentació del llibre “Caminaràs entre elefants”

text REDACCIÓ foto J. MAURA

L'escriptor Ferran Torrent i la diputada de Compromís Mònica Oltra, amb la periodista Amàlia Garrigós de conductora i el contrapunt de les cançons de Toni de'l Hostal, van desgranar poc a poc el llibre “Caminaràs entre elefants” del propi Ferran Torrent.

Tot va començar amb les cançons de Toni de'l Hostal, irreverents com són, que va anar donant color a l'acte fins que, com ell va dir, començaren realment els protagonistes. Entre cançó i cançó, no és que va cantar moltes, anava contant tota classe d'anècdotes que no se sabia si realment les tenia preparades o no però que donaven eixe color i també calor, a un auditori quasi ple.

I així Torrent va destacar que la metàfora del títol del llibre li va servir per a descriure a Mònica Oltra en un moment que semblava l'única oposició davant el PP i que li servia per fer un retrat seu a través de la seua paraula, traient-la del seu ambient polític.

Com diu Torrent en el seu llibre “El personal està fart i fotut, no està diguem-ho clar, per a hòsties”. Així d'aquesta manera va posar l'accent en el fet que la corrupció, el govern valencià i la ruïna econòmica de la societat valenciana no són més que el fruit de la inutilitat dels polítics que ens han governat. Simplement un govern d'inútils. Oltra va emfatitzar el fet que fins i tot ella se sentia malament quan veia Camps patir però que això no llevava que ella havia de fer el seu treball de diputada. I és que, com qui no vol la cosa, tant Monica com Ferran coincidiren en que en aquest país s'han ajuntat corruptes i inútils i que la seua combinació ha resultat nefasta per a tots.

El retrat de Mònica Oltra no podia deixar de transcriure's sense la seua frase “jo no faig política per a rebre vots”, que indica ben a les clares la seua forma de pensar i treballar per a millorar la nostra societat. Segons Oltra la política en aquest país està més que desprestigiada i cal fer alguna cosa per tornar-la als ciutadans desarticulant tota la corrupció adherida al PP que ha estat, i està, il·lustrant la nostra societat. És per això que tant Oltra com Torrent qüestionaren les majories absolutes que, al final, per la pròpia idiosincràsia humana, indicaren, s'acaben convertint en el sac sense fons de la corrupció.

Com diu en el propi llibre Torrent d'Oltra: “És senzilla i directa. No diu allò que la gent vol escoltar, sinó allò que creu que ha de dir”.

I tot açò, amb un Toni de'l Hostal que intervenia com un contertulrà més musicant les intervencions de Ferran i Mònica durant la presentació i que va acabar convertint-se en una xicoteta tertúlia, amb les preguntes del públic i amb la signatura per part de tots dos del llibre de Torrent.

LA N340, AL 2015

text NATÀLIA SANZ

Les obres del desdoblament de la N340 estaran acabades l'any 2015. Així almenys ho va confirmar la Demarcació de Carreteres de l'Estat en València a l'Ajuntament de Benicarló, durant la visita que l'alcalde i el regidor d'Urbanisme van realitzar a València.

La reunió que van mantenir l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i el regidor d'Urbanisme, Pedro López, amb el cap de la Demarcació de Carreteres de l'Estat a València, Ismael Ferrer, va servir per a posar data a la finalització de les obres de construcció del desviament de la carretera N340. Segons va informar Ferrer, el Ministeri de Foment ha donat prioritat a les obres i ha posat com data límit l'any 2015 per a donar per acabats els treballs. Per a l'alcalde, aquesta és una bona notícia perquè "s'acceleraran unes obres que ara mateix van molt a poc a poc, s'impulsaran els sectors econòmics de la ciutat i es podrà alliberar finalment l'actual traçat de la N340".

Per a Benicarló serà una bona notícia perquè aconseguirà alliberar-se del pas de la carretera pel seu nucli urbà i solucionar dos problemes que ara té amb el seu traçat. Així, es podrà construir una rotonda per a accedir al centre comercial de Benicarló, per a la qual Carreteres és reticent per tractar-se d'una carretera nacional. Amb l'alliberament de l'actual N340, la rotonda podria ser una realitat. Tanmateix, l'Ajuntament reclama a Carreteres l'autorització com més prompte possible "per a donar solució a un problema que ja fa molts anys que s'allarga i que posa en perill el futur del centre comercial", va destacar Domingo.

També la conversió de l'actual traçat en bulevard de circumval·lació de la ciutat seria una realitat, alliberant a la ciutat del pas de vehicles constant. L'altre tema pendent amb la Demarcació de Carreteres, l'eixida a la N340 des de l'avinguda del Maestrat, podria solucionar-se aquest mateix mes si Carreteres envia l'autorització definitiva, tal com es va comprometre el cap de la Demarcació. Segons va explicar Ismael Ferrer a l'alcalde i al regidor d'Urbanisme, només serà necessari incorporar uns pivots de plàstic a les illes que ja s'han pintat damunt de l'asfalt per a fer molt visible l'eixida a tots els cotxes que circulen per la carretera. Aquest pas està tancat des que es van iniciar les obres d'urbanització d'aquesta zona i Carreteres va anunciar que no es tornaria a autoritzar si no es complien una sèrie de requisits que ara semblen solucionats.

L'ESTEL DEL COLLET ENTREGA EL SEU CARTELL A LA FUNDACIÓ CAIXA BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

L'Associació Cultural L'Estel del Collet ha tancat l'exercici 2012 amb el tradicional lliurament del cartell original a la Fundació Caixa Benicarló. Una representació de la junta directiva encapçalada pel Síndic Major, José Luís Guzmán, va acompanyar l'autora del cartell anunciador d'aquesta edició, Menxu Soriano, fins a les oficines centrals de l'entitat. Guzmán va agrair un any més el suport incondicional de l'entitat que, amb la seua aportació econòmica, "sou un dels principals suports que permeten que L'Estel pugua representar-se any rere any". Per la seua banda Agustín Cerdà, director general de l'entitat, va manifestar la seua intenció de "seguir donant

suport aquesta iniciativa, tan benicarlanda". L'artista Menxu Soriano va fer lliurament de l'original del cartell anunciador de l'edició d'enguany que, com és habitual, quedarà en dipòsit en les oficines de la Fundació juntament amb els d'anys anteriors.

L'Estel del Collet tanca així l'exercici 2012 amb la mirada posada en l'edició d'enguany, per a la qual ja es coneixen les dates de representació. Seran els dies 14 i 15 de desembre quan l'entitat torne a posar en escena el conte nadalenc que va escriure Jaume Rolíndez. Ho farà amb importants novetats ja que la renovació d'actors en els papers principals serà més evident que en altres edicions. La junta directiva ja treballa perfilant els detalls de la XVI edició, que tornarà a anunciar l'arribada del Nadal de la forma més benicarlanda possible.

SANT GREGORI ÉS MÉS VELLEI DEL QUE PENSÀVEM

text NATÀLIA SANZ

La festivitat de Sant Gregori, que Benicarló ha celebrat esta setmana, pot vindre acompanyada d'un motiu més d'alegria. I és que és més que probable que els tradicionals vots per a demanar la protecció contra plagues i mals del camp, se celebren des de fa més anys dels que es pensava.

La fundació La Llum de les Imatges està investigant l'antiguitat d'una escultura de Sant Gregori, procedent de l'ermita del mateix nom a Benicarló. Els primers processos d'intervenció realitzats sobre l'escultura apuntaven que l'obra té un major valor històric a l'establert, ja que encara que mostra una aparença contemporània, podria tractar-se d'una talla de l'època tardo gòtica, que es trobava totalment repintada. Els restauradors han trobat fins a quatre capes de pintura, al costat de diversos estrats superposats de brutícia i vernissos en algunes zones de l'escultura. Tots aquests recobriments

“oculten la seua policromia original i han desvirtuat l'aspecte de la imatge, tant en les vestidures que porta el sant com en l'expressió de la seua cara, restant-li valor històric al donar-li una aparença d'una imatge de mitjans del segle XX”, asseguren els tècnics de la fundació encarregats de la seua restauració. La radiografia realitzada en el Museu de Belles Arts de València està revelant importants dades sobre l'origen de la peça, que s'afegeixen als obtinguts durant les labors de restauració que desenvolupen els tècnics de la Llum de les Imatges.

D'altra banda, des de l'entitat s'ha anunciat que aquesta setmana començaran les obres de rehabilitació de les esglésies de Benicarló i Vinaròs, que seran seu de la mostra que s'inaugure a la fi d'enguany. Els treballs tenen un termini d'execució de sis mesos, pel que s'allargaran fins al mes d'octubre. Després serà el moment de dotar-les interiorment dels panells i adimentsos necessaris perquè la mostra pugui obrir les seues portes al públic.

BENICARLÓ PEREGRINA A SANT GREGORI

text i foto NATÀLIA SANZ

Intensa la celebració de la festivitat de Sant Gregori a Benicarló. La forta vinculació de la ciutat amb el món de l'agricultura, ha mantingut la tradició de renovar els vots amb el sant, qui en el segle XVII va lliurar els camps benicarlandos d'una terrible plaga. Des d'aqueixa data hi ha constància de rogacions per a renovar els vots de forma anual. I dijous de nou els benicarlandos van complir amb la tradició, aprofitant la jornada de festa local. Les obres que es realitzen en la parròquia de Sant Bartomeu la mantenen tancada, pel que l'inici del seguici es va traslladar al consistori. Allí, els Amics de Sant Gregori, organitzadors de la festa, van repartir des de primera hora del matí les tradicionals paperines de romaní que llueixen els participants en el seguici.

A les nou del matí partia des de l'ajuntament la romeria. Obrint la desfilada les cavalleries, seguides pel nombrós públic que va voler acompanyar al sant. Darrere de Sant Gregori, la reina de les Festes i Dames de la Cort d'Honor, acompanyades per les autoritats del municipi. I una vegada van arribar a l'ermita del sant, situada a dos quilòmetres de la localitat, es va celebrar una missa de campanya seguida amb gran devoció pels benicarlandos. A continuació, el Grup de Danses La Sotà va oferir una mostra de balls i cants populars de la comarca amb tots els grups que conformen l'entitat. Grans i menuts van ballar a ritme de

dolçaina i tabalet peces tan conegudes com la Jota del Peuet o la de Càlig. Al finalitzar l'acte, els benicarlandos es van dispersar pels voltants de l'ermita per a seguir gaudint de la jornada festiva. La majoria van esmorzar i van menjar en les nombroses parades que diferents entitats munten per a recaptar fons. Uns altres, van donar bon compte de les paelles que els Amics de Sant Gregori cuinen en els paellers de l'ermita. Ja a la tarda, la imatge del sant tornava a la ciutat en romeria acompanyat de nou dels benicarlandos.

SALVADOS

Ni que siga tard i parcialment, els familiars i les víctimes de la major tragèdia ferroviària -43 morts i 47 ferits greus- ocorreguda a Espanya, estant sent rescatats de l'oblit i la indigència dels polítics "populars". I ha hagut de ser en el programa televisiu de la "sexta" -*Salvados*- on el seu conductor -el periodista Jordi Èvole-, amb un estil documentat, valent i testimonial ha desemmascarat les maniobres ocultistes i barroeres del govern valencià de Camps i el seu conseller d'aleshores, Cotino -actual president de les Corts Valencianes-, de qui s'ha demanat clamorosament la dimissió.

Encara com la ciutadania -ara sí, en concentració multitudinària, acompanyant els familiars afectats- ha ocupat la plaça de la Verge de València i els carrers adjacents, clamant "justícia" contra la impunitat d'aquells polítics venals, responsables de la tragèdia del metro de València.

Més val tard que mai.

NOMÉS FALTAVA

No és prou que la desgràcia s'abat sobre la ciutadania, amb dimensions de tragèdia, que els portantveus dels "populars" s'acarnissen amb la burla més descarada i inhumana: ara és la ministra Báñez -inepta fins al súmmum- que, una vegada que no s'ha pogut amagar la fatídica xifra de més de sis milions d'aturats -el 27% de la població, però el 57 % dels joves- encara es vanta que, sense el concurs del govern del PP, la situació seria encara pitjor (!?).

Només faltava una tal i dement "interpretació", per palesar la depravació dels "populars", amb un president -Rajoy- que bat tots els rècords d'incompetència i perversió.

Marc Antoni Adell

EDITORIAL

883

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Caduferos al facebook

Quan més de 2000 benicarlandos es posen d'acord que "els agrada" una iniciativa que tot just porta amb vida unes setmane... per alguna cosa serà. En aquest cas, serà perquè en el desconcertant context de la globalització, un oasi de *chauvinisme* no ve gens malament, encara que siga en un territori tan qüestionable com es Facebook. En el grup "No eres de Benicarló si no..." s'han unit els que reivindicuen usos i maneres, els que ja tenien ganes de penjar alguna foto de temps millors, els curiosos, els pedants, els veïns orgullosos de ser-lo i els que estarien més orgullosos si les coses foren d'una altra manera. També està qui li llança un dard als de "No ets de Vinaròs si no..." o els que intenten vendre alguna cosa del seu negoci, amb l'excusa que està ací i no allí. En resum, un grup animat on cadascú exposa la seua visió personal del poble en el qual vivim, formant un mosaic de paraules, fotos i records. Alguns diuen sentir com batega el benicarlando que duen dins i altres que porten ací tota la vida afirmen haver arribat a la conclusió que "no són

imatge de "No ets de Vinaròs si no..."

Carlos Carlos Carlos
Sense ànim de molestar pero . . . :

"Ni Sant Bertomeu de Benicarló,
Ni El Remei de Alcanar,
li arriben als Collons
de SANT SEBASTIA"

Compartir · Hace 10 horas

A 20 personas les gusta esto.

Ver 2 comentarios más

Eduarne Vericat Que bò. No l'havia sentit mai.
Hace 5 horas

Marisa Jacinto Baños Visca Sant Sebastià!!!!!!
Hace 6 horas

benicarlandos perquè no..." senten aqueix pessigolleig particular a l'escoltar tal o qual anècdota. En tot cas, una forma curiosa i quasi sempre entretinguda de conservar un patrimoni tan intangible com la memòria col·lectiva, encara que ja no siga a la llum de les fogueres sinó enlluernats per la tecnologia. I tu, estimat lector "Eres de Benicarló...?"

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: als amics de Sant Gregori que, tot i les dificultats econòmiques, continuen organitzant aquesta festa tan nostra any rere any. És d'agrair que la gent continue treballant per mantenir les nostres tradicions i en aquest cas per aquesta romeria tan nostra.

Panissola: en canvi a d'altres sembla que la festa els ve gran. Al nostre ajuntament que sembla necessita que li xiulen les orelles per a ficar-se a tancar els clots, alguns eren autèntics forats negres, del camí a Sant Gregori. No pot ser que funcionem només a dos dies vista de la romeria. És que la resta de dies per allí no passa ningú? Per no dir de l'herbassar i brutícia que hi ha pels seus voltants. Una mica més de responsabilitat senyors governants!

twitter: @Elstafaners

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LA

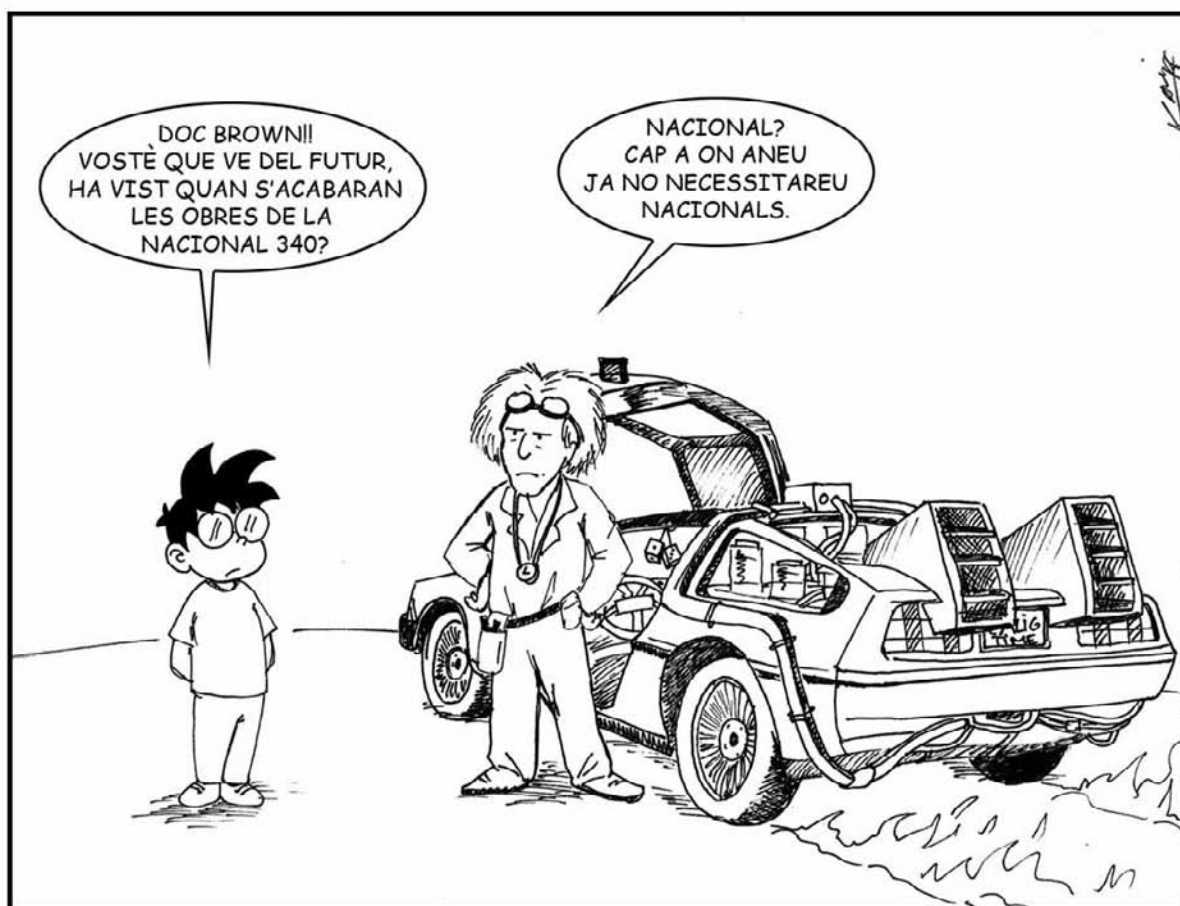
Col·la
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

""back to the fotude""

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

www.3x4.info

LA FILOXERA
M A G A Z I N E

benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH,
JORDI RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JOAN MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
JOAN ABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

És l'última vegada que parlem d'ell

Sembla que el PoPular regidor del poble de més enllà d'Aiguaoлива deu voler fer carrera anant-se'n ben a la dreta de la seua dreta (l'extrema dreta?). I és que segons hem pogut saber els tafaners ha sortit ja un grup a facebook que demana la dimissió del regidor. Sembla que els seus comentaris malbavats i xenòfobs han tingut resposta ràpida de la gent. És molt fort que es cree un grup per demanar la dimissió d'algú pel seu comportament ètic. I si no us ho creieu mireu la imatge. Ens sembla que alguns, confiats que la frivolitat de la xarxa els ho condona tot, no han pensat en una aplicació una mica més assenyada dels bits i dígitos. Internet ha esdevingut també una eina àgil en mans dels ciutadans a l'hora de passar comptes amb comportaments poc exemplars sobretot en el cas dels qui han estat votats com a representants del poble.

Un assumpte fosc

Els tafaners, que de tot ens n'assabentem, vam sentir que la setmana passada l'amo del pamflet se'n va anar al futbol, i ací ve la bona, amb el seus excomentaris! Sí, el que llegiu, amb el seus ex-explotats treballadors balompèdics que abans havia despatxat. Sembla que algun negoci tèrbol devia coure's perquè aquest "bon" senyor anara a veure un partit del Benicarló i, a

text LA COLLA DE TAFANERS

més (i és del ben cert), pagara els 10 eures que costava l'entrada. Que ens ho van dir! Que va anar a la taquilla i va comprar l'entrada! Això sí, en va muntar una de bona perquè va voler pagar amb un bitllet de 500€, que va arrancar d'un feix que duia a la butxaca, i a la finestreta no hi havia més que canvi per a un de 100. No sabem el que devia passar però sembla que els tentacles d'aquest personatge que va fotre fora els anteriors col·laboradors futboleros i ara els fa anar amb ell al partit deuen ser molt llargs... i enganxosos. Segons tenim entès va compartir tertúlia amb els de la canallesca esportiva que de tant en tant escriuen també per aquesta casa. A saber el que devia passar, sobretot quan, a la mitja part, va desaparèixer, no sense abans parlar amb l'encarregat de la megafonia (?), i no se'l va tornar a veure fins que la segona part del partit va començar. Ja intentarem esbrinar què va

passar en aquests quinze minuts, perquè alguna cosa es devia coure, però tot sembla anar en la direcció que devia agafar el papa del becarí per banda perquè el controlés per eixes fotos de senyores tan espectaculars que, des que ha arribat ell, surten acompanyant les cròniques del Benicarló. Altres versions apunten a la vella història dels maletins. De fet, també se'l va veure fa unes setmanes al camp del Levante UD, el Ciudad de Valencia, i encara no s'han aclarit.

Diu que van un alcalde i un regidor d'Urbanisme...

Diuen l'alcalde i el regidor d'Urbanisme que els han dit a València que el cap de la demarcació de carreteres de l'Estat els hi ha dit que... el desviament de la N-340, o siga la famosa variant de la qual tenim al terme dos ponts a mitges, sense cap carretera, estarà acabada el 2015. I ara va i ens ho creuem! Segons diuen s'han fixat com a data límit l'any 2015. Això sí, no han dit si a gener, per sant Gregori o a la Puríssima. És com si eixe any fóra un xiclet que s'estira i arronsa a conveniència popular. El que no diuen és que això serà segons la conjuntura econòmica. O siga que haurem d'esperar i, si no al temps, com a la carretera vella de Peníscola, l'escola nova, el pont sobre el riu... Ah, i a més volen la rotonta del Centre Comercial que sembla morir-se... de pena.

Ascensió del futbol sala peníscolà

Quines coses més curioses fem en aquest poble. Subvencionem amb 40.000 euros l'equip de futbol sala que compartim amb Peníscola --com també compartim l'estació de trens i una monumental cagerada enmig de la rotonta de la ratlla del terme--, hi posem el pavelló perquè juguen els jugadors, hi aportem els afeccionats perquè els animen i... ens quedem després amb cara de babaus. Què n'hem tret ací? Que l'any que ve paguem uns quants euros més perquè l'equip de nom a mitges haja ascendit de categoria? Pel que hem escoltat al parar l'orella, ací de diners no

ve de la p gina anterior

és que en tinguem massa però alguna cosa pot caure tot i que siga... la cara de vergonya. I és que la celebració de la pujada de categoria on va ser? Sí, ho heu endevinat... al poble del costat. Tenim un equip que paguem, que porta el nostre nom però que ni entra a Benicarló a celebrar el triomf. Una altra vegada ens han passat la mà per la cara (Festival de Comèdia, Campus Pichi Alonso...). Andresito el peniscolanito ha estat més espavilat que el nostre encantat alcalde i els seus regidors, ens ha fotut el pavelló, els diners... i s'emporta la publicitat. I si no us ho creieu mireu la foto de la celebració a la ciutat de la mar com diuen alguns. Com diu la dita aquella de tan mal gust que parla de pagar el lliit?

Elefants a l'auditori

Els tafaners, que últimament anem a

pedra que cantava, un tal Toni de l'Hostal. Molt bo. Realment molt bo amb les seues cançons, això sí una mica deslligades però amb un to irònic i sarcàstic que valia la pena escoltar. Però al que anàvem, a la presentació del llibre, que no vam acabar d'entendre del tot: això dels elefants. A vore, de corrupció, de prebendes, de la Rita, del Camps, de Cotino, de Gurtel, de l'espoliació del país... Mare meua si en vam escoltar, fartets vam quedar. Tant va ser així que en un moment donat no sabíem si ens parlaven de ca nostra o de la cova d'Alí Babà (ara entenem per què Oltra diu que les Corts valencianes són la Cova d'Alí Babà). Però al que volíem anar a parar per allò dels paquiderms del títol, sí, de paquiderms no em vam vore ni un! Nosaltres, ací a Benicarló, que se li sembla i que està ara pul·lulant per allí en tenim un. Però fa temps que no el veiem. Això sí, podem donar fe que a l'auditori no hi era. Hagueren pogut anar,

tot arreu, també hi vam assistir a la presentació del llibre de Ferran Torrent sobre Mònica Oltra i els elefants a l'auditori. La cosa va estar summament divertida, sobretot quan intervenia un convidat de

segurament, alguna cosa de menjar li haurien pogut donar tot i que comprenem que entre el seus segurament estiguera millor. I com a mostra us presenten una panoràmica de l'auditori que demostra fefaentment que no hi havia cap paquiderm.

Oposició: estat de la qüestió

A vore si ens ho aclareixen perquè nosaltres ens vam quedar com la resta de ciutadans davant de la moció que va presentar el Bloc a l'Ajuntament sobre el que ells consideren com a deute il·legítim. Pel que nosaltres hem pogut esbrinar, deuria ser prioritzar els pagaments d'allò que és necessari per als ciutadans abans que els que haurien de ser pagats a entitats financeres. Vinga, que seríem com una mena de Robins Hoods, que destinariem els pocs diners que queden a la vidriola de qui ens governa a pagar la sanitat, les escoles, els serveis de les persones, la creació d'ocupació i tot allò que és necessari i prioritari. La veritat és que sona bé, molt bé, tal volta una mica utòpic, però ja ens agradaria. Nosaltres per tal d'entendre-ho vam voler posarnos al dia sobre la qüestió perquè sincerament, després d'haver escoltat el que va dir el seu representant al ple passat, ens vam quedar amb cara d'encantats. Bé, o de desencantats, segons com ho mirem. I és que el que va dir Ferrer, ací a Benicarló, quan ho va defensar al plenari davant els grups polítics va ser... Com a resposta el PP els hi va dir que allò no s'entenia i que mesclaven molts conceptes diferents (a estos tampoc els cal molt per no entendre res), el PSOE, que quan li ho havien preguntat al cap de llista del BLOC, els va dir que ell no en sabia res, que això ho portava, l'altre, Ferrer. Mare meua quina imatge van deixant pel camí! Nosaltres no ens volem fer de mal voler i com és de ben criats ensenyar el qui no sap, ens oferim, no a ensenyar-los, Déu ens en guard, només a facilitar-los la referència del llibre de Torrent on surt retratada la seua cap de Compromís, Mònica Oltra, i on a la plana 137 ho explica molt, però que molt claret. A la millor, els serviria de llibre de capçalera i, de camí, aprendrien algunes cosetes més.

Llegir Espriu

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

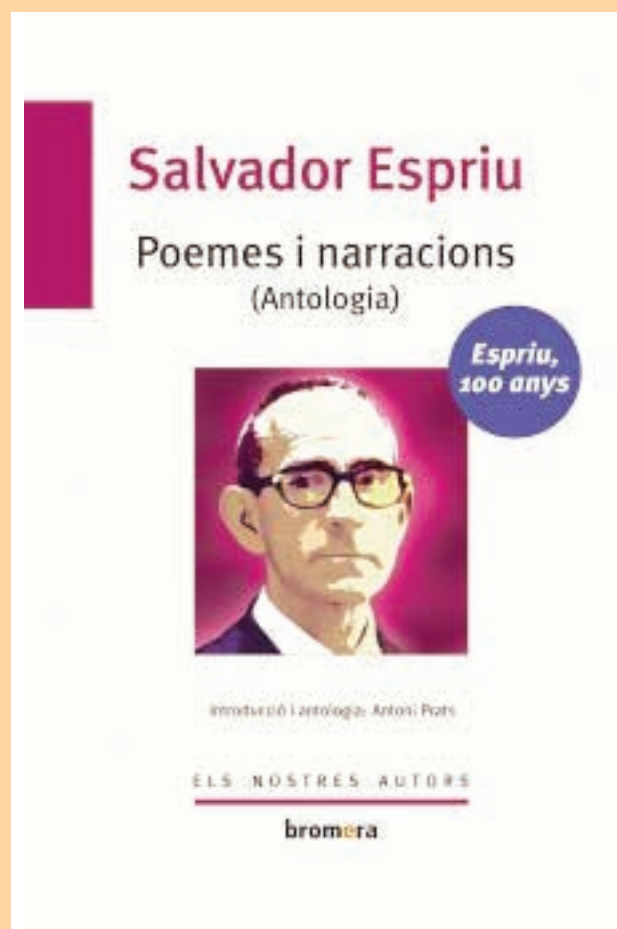
**Salvador Espriu,
Poemes i narracions (Antologia),
Alzira, Bromera ("Els Nostres Autors", 70), 2012.
Introducció i antologia d'Antoni Prats.**

La millor manera de celebrar els aniversaris dels escriptors és llegint-los. I en el cas de Salvador Espriu, del naixement del qual es compleixen avui cent anys, l'editorial Bromera ens ho ha posat molt fàcil, oferint-nos una oportuna antologia de la poesia i la narrativa d'aquest autor. Una antologia necessària, perquè les que hi havia eren o d'abast limitat o ja antigues. Aquesta, a cura d'Antoni Prats, ofereix un tast prou complet i coherent de part de l'obra espriuana, deixant-ne fora per raons pràctiques el teatre. Hem d'agrair, per tant, un cop més, a aquesta meritòria editorial valenciana el servei cultural que du a terme.

L'antologia es divideix en dos blocs ja indicats en el títol. El primer és el dedicat a les narracions. Tot i que Espriu és sobretot conegut per la poesia, no va ser fins a la postguerra que conreà aquest gènere. Durant els anys trenta, es dedicà de manera gairebé exclusiva a la narrativa, amb uns resultats gens menyspreables. És autor d'un conjunt de narracions molt notable, amb un treball lingüístic molt important, algunes de les quals anà reelaborant en diverses ocasions durant tota la seua vida.

Sens dubte, *Ariadna al laberint grotesc* (1935) és el cim de la producció narrativa d'Espriu, amb contes com "Els subalterns" o la celebèrrima "Tereseta-que-baixava-les-escales", una peça de precisió estructural que és tinguda merescudament entre les millors narracions escrites en català durant el segle XX. Ja en els darrers anys de vida, Espriu tornà a la prosa amb *Les roques i el mar, el blau* (1981), conjunt de recreacions o glosses d'episodis de la cultura clàssica, fetes sovint amb certa ironia, que barreja erudició, els típics personatges "grotescos" espriuans i un gran domini tècnic i lingüístic.

La guerra i la postguerra van abocar Espriu a la poesia, on veié el canal a través del qual poder expressar allò que volia esquivant la censura. L'antologia d'Antoni Prats ens permet veure molt clarament l'evolució de l'Espriu poeta. En els primers poemaris, hi predominava el tema del passat perdut, la preocupació per la mort i la finitud de l'existència. Reflexió, cal dir-ho, arrelada en les experiències col·lectives. *Cementiri de Sinera* (1946) presenta uns poemes de gran bellesa lírica i to elegíac, que articula al voltant del mite de Sinera (Arenys, i per extensió Catalunya) un cant sobre la desfeta del país: "Ran de la mar tenia / una casa, un lent somni" (poema

XXV). Tant als poemes de *Les hores* (1952) com d'*El caminant i el mur* (1954), entre altres d'aquesta època, hi ha la reflexió sobre el passat perdut, el pas del temps, sovint de manera més contemplativa i serena que angixada.

La pell de brau (1960) és una reflexió poètica sobre la llibertat i la tolerància com a principis guia a la Península Ibèrica, i inaugurava l'etapa d'una poesia més cívica. Però cal tenir en compte que la poesia espriuana sempre havia tingut un vessant patriòtic i col·lectiu: les reflexions sobre la mort i el temps s'hi originaven. Crec que és aquest aspecte social allò que dóna unitat i sentit a la poesia espriuana, sovint entesa, potser amb una visió parcial, com una poesia metafísica, hermètica o complicada.

Els clàssics només ofereixen allò que contenen si se'ls perd el respecte. És a dir, si se'ls treu de la prestatgeria i se'ls llegeix sense prejudicis. I llegit amb aquesta actitud, Espriu té moltes coses a dir i molts lectors a guanyar. L'antologia que ens ofereix Bromera és un primer pas immillorable per a entrar en el bell món d'Espriu, aquell que va poder escriure: "He donat la meua vida a les paraules".

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

Tornem amb un clàssic: l'ensenyament públic. Veig al reportatge del tema de la setmana que hi va haver tancades i accions reivindicatives diverses per protestar per la situació de precarietat que pateix tota la comunitat educativa (tota la societat). Ho acompanyen amb imatges del sopar que es va fer a la biblioteca del Ramón Cid. Em consta que també n'hi va haver a altres instituts i escoles públiques locals. M'he mirat bé les fotografies, representatives ben segur del que deguera passar a la resta de centres del poble. S'hi veu un grup de professors (no més de vint), tres o quatre pares i mares i encara menys alumnes. No ho entenc, senyora Garcia, no ho entenc. Com pot ser que la nostra societat passe tant i tant d'un tema tan important? Els sembla bé als pares i mares tot el que vol fer el senyor Wert? Estem contents que augmenten les ràtios de les aules? Ens satisfà que cada vegada hi haja menys mestres? Ens és igual que hi haja instituts amb unes instal·lacions que necessiten amb urgència importants reformes? Ens va bé la LOMQE dels nassos amb les seues revàlides? Ens agrada que l'Administració destine diners de tots a l'escola concertada? Es comprén que sí. Se'ns en fuma tot. Hem entrat en una dinàmica de passotisme esgarrifosa. No entenc com el personal no acudeix massivament a actes com aquests. Què ens han de fer més perquè prenguem consciència que si no plantem cara ens quedarem com allò que diuen els castellans del gallo de Morón? I espere's que el

drama encara no ha fet més que començar. Si, és un dir, a Benicarló hi ha aproximadament un trenta per cent

com la corrupció, la corruptocràcia que s'ha instal·lat des de fa anys en la nostra Administració. Sí, és cert, governem un munt de mangantes i lladres. Molts. Però, però, al meu modestíssim parer el gran problema no són tota aquesta colla de pillets de major o menor envergadura. La cosa és molt més greu. El problema el tenim en les més de set-centes persones que van morir en l'edifici aquell en què treballaven barata un salari de misèria. El tenim en les treballadores marroquines que fan més de dotze hores al dia collint fresots per uns pocs euros al mes. El problema, en definitiva, és allò tan poc definible que es diu el sistema. Un empresari que per competir (quin verb més fastigós) pot tindre esclaus –literalment, esclaus– qui li mana tindre treballadors amb un jornal digne? Si no els té ell, els esclaus, els tindrà un altre i no podrà competir amb els seus preus i haurà de plegar. I així anem. Sí, tanquem a la presó tot aquest ramat de xoriços. Ben tancats. Però sobretot, replantegem-nos què

comprem, què mengem, quina roba ens posem.

M'ha agradat molt l'articlet del senyor Marc Antoni Adell. L'historiador britànic aquest ha desmitificat Carrillo, però cal algú que vaja desmitificant personatges que han passat a la història com a grans demòcrates quan van estar en consells de ministres en què se signaven penes de mort sense cap contemplació. Fraga o Martín Villa serien figures paradigmàtiques d'aquests salvadors de la pàtria.

En fi, no cal tirar-se més pedres al fetge. Com deien els vells, tenim lo que tenim i amb això mos entretenim.

d'atur no cal ser cap savi per deduir que de cara al curs vinent una de cada tres famílies tindrà dificultats per poder-se comprar els llibres de text... I tira, més problemes a l'ensenyament públic.

M'he llegit també amb afecte (feia dies que no el véiem per ací) i un cert neguit la col·laboració de l'incendiari Robespierre. És molt salvatge tot el que diu. Si li'n férem cas ara mateix estariem escrachant mig poble. No li falta raó, però és que és molt bestiota. Diu les coses sense cap subterfugi, au, pel broc gros. El nostre guillotinaire insisteix molt en qüestions

En defensa de l'ensenyament públic

Fronteres

text JOAN HERAS

Escric aquestes ratlles un parell de dies abans de la jornada de vaga general convocada pels sindicats i per molts moviments de base en defensa d'un ensenyament públic de qualitat. Per tant, ara que tu, benvolgut i pacient lector d'aquestes ratlles ja has tingut notícia de com ha anat tot plegat, ja t'hauràs format el teu propi criteri sobre l'oportunitat, l'èxit o el fracàs –sempre difícil de concretar- de la convocatòria.

Passi el que passi aquest dijous 9 de maig, el que és evident és que l'ensenyament públic arreu dels Països Catalans i de l'Estat espanyol en general ha patit, segueix patint i molt probablement –si no som capaços d'aturar-ho- seguirà patint unes retallades brutals que, més enllà de precaritzar de manera vergonyosa les condicions salarials i laborals de tots els que treballem en aquest sector, pretenen tocar de mort la ja fins ara fràgil línia de flotació d'un dels serveis –o almenys això deien els qui ara retallen com bojos- essencials d'una societat mínimament justa i democràtica. L'augment del nombre d'alumnes per classe, la disminució salvatge de recursos –fonamentalment humans- per atendre amb un mínim de rigor la diversitat de les necessitats del nostre alumnat, la no-substitució de baixes durant quinze dies, la pèrdua absoluta de la veu del claustre de professorat com a nucli fonamental del centre educatiu, el canvi constant del marc legal de referència sense atendre en cap moment l'opinió dels professionals, són, entre altres, elements que teixen un paisatge francament decebedor i que arrossequen en conjunt l'ensenyament públic en tots els seus nivells educatius a una precarietat, a una debilitat perillosa i a una subsidiarietat respecte la xarxa d'ensenyament privat –còmodament subvencionada- que no es mereix, que no ens mereixem. La nova llei d'educació estatal, impulsada pel ministre Wert –un altre bon exemple de polític que parla de la necessitat de tenir un sistema educatiu sòlid i tranquil i que ha corregut com un esperit a fer una llei que li doni glòria torera, encara que no agradi a ningú i que, evidentment, no afronti cap dels problemes reals que té l'ensenyament en aquest estat- no representa res més que un altre pas endavant en el deteriorament del sistema públic i un nou foc d'encenalls que només aportarà confusió. Ben mirat, suposo que en el fons aquest és el seu objectiu: crear confusió perquè no es parli de veritat dels problemes i així, anar debilitant l'ensenyament públic en pro d'una xarxa privada subvencionada –si pot ser confessional molt millor, tal i com Déu mana- i anar fonamentant el nacionalisme espanyol com si fos allò que és natural.

Així doncs, hi ha moltes raons per fer vaga, per protestar, per omplir els carrers i exigir que els nostres

governants aturin aquesta política ferotge de retallades de serveis públics de primera necessitat. Podem, és cert, discutir si la fórmula de la vaga és la millor i podem plantejar-nos quin és el paper força trist dels sindicats majoritaris en aquesta lluita. Necessitem amb urgència buscar, assajar i consolidar formes de lluita, de reivindicació, que vagin més enllà d'una jornada puntual i que siguin capaces de sostenir i donar continuïtat a la defensa dels drets públics més fonamentals. Però també necessitem demostrar i que se'n parli força que milers i milers de persones lligades a la comunitat educativa –professorat, alumnat, pares i mares- diem clarament que no estem d'acord ni amb la nova llei del partit Popular ni amb totes les retallades que des de fa temps ens apliquen des del govern central o des dels governs més propers –que, en realitat, més enllà d'algunes discrepàncies més estètiques que reals- comparteixen plenament el model educatiu i de societat.

Defensar un ensenyament públic de qualitat és una qüestió que va molt més enllà de garantir drets laborals o determinats criteris pedagògics. Una escola que no pugui atendre bé al seu alumnat construeix un model de societat fràgil i molt allunyat d'allò que es considera necessari i just. Després, alguns, hipòcritament, en lamentaran les conseqüències. O potser ni això perquè en realitat tant els fa.

A més del campionat de l'Aleví A, bona jornada dels equips del Benicarló Base Futbol

text i foto VICENT FERRER

De bo cal qualificar el passat cap de setmana dels equips del Benicarló Base Futbol, atés que a més de veure com l'Aleví A es proclamava campió de la seua lliga, faltant dues jornades, se sumaven 10 victòries, 1 empat i 7 derrotes.

Resultats:

Infantil A 1, Vall d'Uixó A 2
 Cadet A 1, Vall d'Uixó A 0
 Cadet C 1, Torresport 0
 Benjamí B 0, Futur 09 Vinaròs B 1
 Benjamí C 0, Futur de Castelló C 3
 Aleví B 6, Futur 09 Vinaròs B 2
 Aleví C 3, Futur de Castelló C 2
 Juvenil B 4, Renomar Els Ports 2
 Jubelama de Castelló A 0, Aleví A 5
 Jubelama de Castelló A 2, Benjamí A 7
 Almassora A 2, Juvenil A 2

Càlig 5, Benjamí D 4
 Càlig 8, Aleví D 0
 Vilafamés 5, Pre Benjamí C 1
 Infantil B 3, Futur 09 Vinaròs 0
 Cadet B 7, San Lorenzo A 0
 Pre Benjamí A 7, Benicasim A 0
 Pre Benjamí B 1, Sporting de Castello B 2

Celebrades les Escoles de Ciclisme Provincials

text i foto GREGORIO SEGARRA

Dissabte passat 4 de maig, la Unió Ciclista Benicarló va organitzar la tradicional cita primaveral de les escoles de ciclisme de la província. Les proves -de gimcana i carreteres- van celebrar en el circuit urbà del carrer Mallorca i voltants, amb gran afluència de públic i perfecta organització. El quadre de vencedors de les diferents proves i categories va ser el següent:

GIMCANA:

Promeses 1r any: Pablo Moreno
 Promeses 2n any: Judit Mulet
 Principiants 1r any: José Masia
 Principiants 2n any: Ainhoa Sanz
 Alevins 1r any: Marc Cabedo
 Alevins 2n any: Raúl García
 Infantils 1r any: Eric Sanz (O.C. Benicarló)
 Infantils 2n any: Javier Martí CARRERA (Aleví 2n any):

Els millor classificats del club organitzador, Unió Ciclista Benicarló, van ser: Raúl García (3r) i Marc Arnau (8é)

PARTICIPANTS DE LA UNIÓ CICLISTA BENICARLÓ:

Raúl García, Marc Arnau, David Giner, Iván Albiol i Óscar Albiol.

BONA PARTICIPACIÓ DELS MÀSTERS DEL CLUB NATACIÓ BENICARLÓ A ONDA

text i foto CNB

Dissabte 27 d'abril a la piscina d'Onda, es va disputar el 4º control provincial de la categoria Màster. Participaren un total de 104 nedadors de 12 clubs: Club Aquàtic de Castelló, CN Benicarló, CN Vila-Real, CN Castàlia Costa Azahar, CN Onda, CN La Vall Mon d'aigua, C Dep Nat Lledó, Cultural Dep Castelló, CN Aqua Masters, CN Jerez, CN Ferca San José i UD Horta.

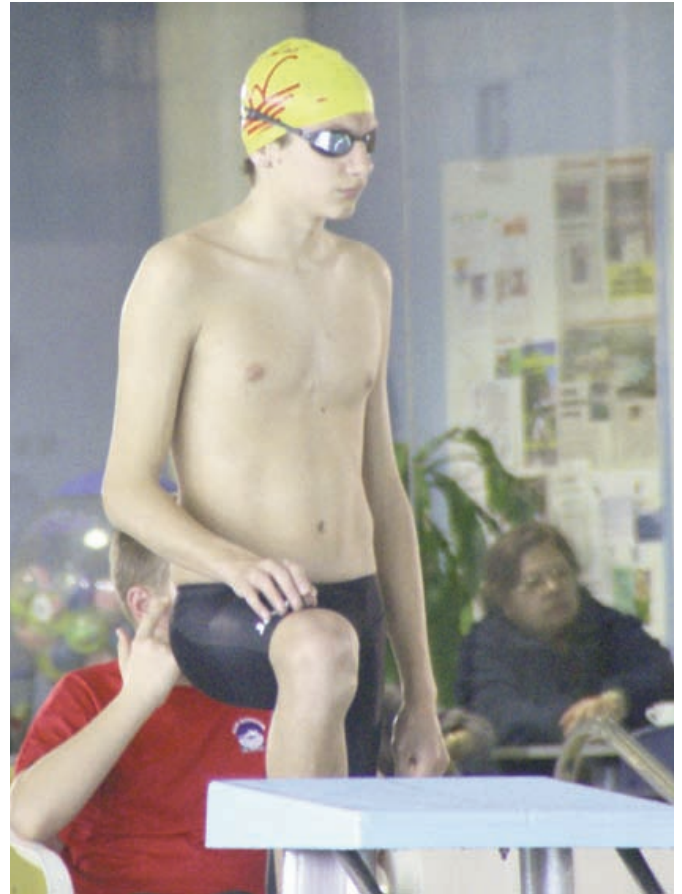
L'equip del club Natació Benicarló, dirigit per Miryam Martínez, va presentar una nombrosa participació amb 15 nedadors: J.Joaquín Dieste, Miguel Piñana, Gerard Saura, Marcos Fuente, Joan Ferran Barrachina, Marc Àvila, Alicia Gilabert, Marina Herrero, Damián Vidal, José Luís Moliner, Carla Cornelles, Silvia Roca, Javier Vicente, José Antonio Adell i Claudia Campos.

Els resultats més destacats dels benicarlandos foren les victòries de Miguel Piñana i de Marina Herrero als 50 esquena i de Joan Ferran Barrachina, als 200 esquena.

És important ressenyar el bon ambient que es viu entre els membres de l'equip Màster que mantenen l'esperit esportiu i lluiten per millorar les seues marques personals.

MAR VEA, SELECCIONAT PER LA FEDERACIÓ VALENCIANA PER A PARTICIPAR EN LA XI CONCENTRACIÓ ALEVÍ

Per altra part, el nedador aleví Marc Vea ha estat convocat, per l'equip tècnic de la federació valenciana, per a participar a la XI concentració aleví, on participen els millors nedadors alevins de la temporada de la comunitat valenciana que son seleccionats per criteris de marques personals. És un altra

prova de la fantàstica progressió d'aquest nedador del club natació Benicarló.

PRÒXIMES COMPETICIONS: 11 de Maig 2013, TROFEU SANT PASCUAL VILA-REAL

RESULTAT JUST

text VICENT T. PERIS

Per fi. Ja començava a pensar que jo era com una mena de malastruc. Salvant les distàncies, una mica com quan deien que Aznar, també conegut com Ànsar o Josemari, donava mala sort als equips més espanyols del món quan assistia als seus partits. A la quarta he aconseguit gaudir de la segona victòria del Benicarló des de que m'ocupo, en qualitat de redactor en cap, d'aquesta secció. Si, redactor en cap, que per això soc periodista en potència i en sé molt més que alguns del que han passat per aquesta secció amb més pena que glòria.

Per cert, aquest diumenge m'ho vaig passar molt bé fent de vigilant. Si, de vigilant. Amb el partit començat, veig que entren per la porta tres personatges: el dos que abans omplien aquesta pàgina i l'amo i senyor d'aquesta empresa. Jo tinc el gran avantatge de que cap dels tres em coneix, així que puc estar allà on vull sense que ningú en sospite res. El papa i jo mai no ens posem junts per a despistar. Van i s'asseuen tots tres al darrera de la porteria de l'equip visitant, cosa que és una bajanada absoluta perquè de la tribuna es veu millor i debades. Arriba la mitja part. La parella de desertors se'n van a seure just enfront de la tribuna, a la grada que hi ha davant dels vestidors nous, mentre que el tercer home s'acosta a la tribuna. Ai! que m'ha descobert! - vaig pensar. Però no. Poc abans d'arribar, a l'alçada del bar, es posa a parlar amb, ni més ni menys, que l'encarregat de la megafonia. M'he assabentat que aquest senyor es el fill d'un gran periodista que va tindre Benicarló fa una anys, molt conegut per tots. El papa sempre parla d'ell amb molta admiració (del pare, no del fill, del que no en parla tan bé) i diu que gràcies a ell (el pare, no el fill) el nom del nostre poble s'ha escampat per tota la geografia espanyola, i després afegeix un "porcuantocomporta" que no acabo d'entendre. Quan el senyor director gerent d'aquesta empresa acaba de parlar, se'n torna amb aquella parella que ja he esmentat i al cap d'una estona se'n va a seure a la tribuna coberta. Poc abans

d'acabar-se el partit, van tornar al mateix lloc. Això ho he fet constar per a que tothom se n'assabente en mans de quina classe de personal estava aquesta secció fins fa un mes. M'estalviaré comentaris, però salvaré al director gerent, que pou pena va tindre d'haver d'aguantar-los.

Ara aniré a allò que el meu admirat director gerent espera de mi, que no és una altra cosa que un relat minuciós del partit de futbol que va jugar l'equip local contra el Nules. El papa m'ha contat que una vegada es va aconseguir el campionat i, amb ell, l'ascens a la tercera divisió amb una victòria per zero a un al camp d'aquest equip. Però això només són coses passades i ara el que ens importa és el present. El resultat final va ser una victòria de l'equip local per tres a un. La meua sensació, absolutament objectiva, des del punt de vista d'un periodista equànime i ponderat, és que el Benicarló es va merèixer la victòria i que aquesta es va quedar curta. L'àrbitre, com sempre, va ser el pitjor del partit. Per a mostra, només una jugada: s'interna per la banda esquerra un jugador local (encara o m'he après els noms ni els relaciono amb les cares), li fan una falta, l'àrbitre atorga la llei de l'avantatge, el jugador entra a l'àrea, li fan una altra falta dins l'àrea i perd la pilota. Què pita l'àrbitre? Penal? No, va el senyor vestit d'un taronja enlluernador i pita la primera falta, fora de l'àrea. Descollonament general a la graderia.

El proper dissabte, a partir de les sis i mitja, el Benicarló juga a les Alqueries, poble que segons em conta el papa, es va segregar de Vila-Real el segle passat. Em penso que no guanyarem, perquè va el segon a la classificació i al papa li han dit que té un equip carregat d'allò que s'anomenen "viejas glorias". Fins i tot algun ha jugat a la primera divisió. Jo no sé si podré anar perquè ben aviat començaran els exàmens i, tot i que tinc el curs ben controlat, no està de menys repassar una mica.

Ara me'n vaig a estudiar, que dimecres tinc un examen de periodisme de fonts, una matèria difícil d'explicar per a profans, però que per a mi no té cap secret. Un deu segur.

QUÈ DIU EL PAPA. He sentit pel camp que el dissabte va jugar el "B" contra l'Alcora i la banqueta visitant feia goig de vore.

Rico i Gallardo s'adjudiquen l'americà de Pàdel Indoor Benicarló

text i foto VICENT FERRER

Un total de vuit parelles van disputar l'últim torneig americà masculí que s'ha organitzat en les instal·lacions del Pàdel Indoor Benicarló.

Safates, volees i moltes rematades de la mà dels participants. En aquesta ocasió, els vencedors van ser la parella integrada per José Rico i Juan Gallardo, mentre que van aconseguir el subcampionat Pedro García i Paco Herrera

Gran concert del Conservatori a Peníscola

text i foto REDACCIÓ

Centenars de persones van assistir el passat diumenge al Palau de Congressos de Peníscola per disfrutar una vegada més d'un magnífic concert de la Banda de Música del Conservatori «Mestre Feliu» de Benicarló.

El concert va començar amb un pasdoble del compositor benicarlando Vicent Feliu Roig que porta per títol Pérez Pina. Tot seguit, la Banda va interpretar Libertango, del mestre argentí Astor Piazzolla. El públic assistent, majoritàriament estranger, va esclatar en forts aplaudiments després de sentir la coneguda peça. Per a finalitzar la primera part els músics van interpretar el preludi simfònic "La torre del oro", del compositor Jerónimo Giménez, amb un imponent aire de música espanyola.

En la segona part del concert, un poema simfònic del mestre Óscar Navarro titulat "El Arca de Noé" va donar el tret de sortida. Aquest poema simfònic dividit en 10 seccions descriu els passatges bíblics de l'Arca de Noé. A continuació, la Banda va interpretar la suite colombiana del compositor Victoriano Valencia Arrullo, una de les obres més ovacionades pel públic, ja que els ritmes sud-americans van arrancar els aplaudiments més fors del matí. Va tancar el concert una marxa mora del compositor de Muro José Rafael Pascual Vilaplana.

Al concert va estar present la regidora de Cultura, Nieves Eugenio, juntament amb altres regidors dels ajuntaments de Benicarló i també de Peníscola, a més de directors d'escoles de música, pares, familiars i molt de públic estranger.

